

foregaaende betydeligt Kommissionsarbejde, vare jo grundede paa den daværende Opfattelse af, hvordan Embeds- og Tjenestemændene skulde lønnes, og da nu dette Synspunkt er undergaaet nogen Forandring, hilser ogsaa jeg Fremkomsten af dette Lovforslag med Glæde. Og dog kan jeg ikke nægte, at der blander sig lidt Skuffelse i den, som ærede Medlemmer ville kunne forstaa. Jeg minder Dem om, at jeg i sin Tid havde den Ære at være Formand for den Kommission, hvis Arbejde ligger til Grund for Jernbaneloven af 1903. Jeg tror ikke i og for sig, at det er saa heldigt, at man her har slaaet de fire Etater sammen. De kunne godt lønnes ens og behandles ens, men der kommer nogen Mangel paa Overskuelighed i Loven, naar den skal omfatte fire forskellige Etater. Det lægger jeg dog mindre Vægt paa. Men jeg skal minde om, at da vi den Gang i Kommissionen havde foreliggende fra tidligere Tid 24 Lønningsklasser i de paagældende Etater, vare vi enige i den Kommission om, at denne Smule Udregning med nogle faa Hundrede Kroners Forskel paa de forskellige Trin var lidet naturlig, og det lykkedes os derfor den Gang at reducere Tallet fra 24 til 15 Lønningsklasser. Det vare alle i Kommissionen enige om var godt, og dermed slog man sig til Taals. Nu kommer Sagen frem igen, og nu er Tallet atter vokset til 23 Lønningsklasser, hvilket ikke letter Overskueligheden, ej heller Arbejdet med denne Lov for dem, der senere skulle have med den at gøre. Ogsaa paa et andet Punkt vare vi gaaede simplere og lidt mere storlaaet, om jeg saa maa sige, til Værks. Vi vare paa det rene med, at denne Udmaalning af mange forskellige Grader, eftersom man boede i den ene eller den anden By eller paa Landet, var lidet naturlig. De Mænd skifte, snart ere de det ene Sted, snart det andet Sted, og der skal derfor efter min Mening ikke regnes smaa Grader ud for Lønningsforskellen. Man havde derfor den Gang strøget alle disse Inddelinger og kun beholdt dem for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende, idet man gav et Huslejetillæg for dem, der fungerede der. Nu har man taget det gamle System op igen, og under hver Lønningssats finder vi en 4-Deling med en Forskel f. Eks. af fra 1,260, 1,200, 1,140 til 1,050 Kr., saa mange fint udregnede Differencer, saa jeg ikke ved, om de dække de Forskelligheder, der ere til Stede ved de forskellige Opholdssteder. Jeg tror ikke, at det ny eller det gamle System, som man vender tilbage

til, efter at have forladt det i 1903, er saa priseligt. Men vel, nu er det gjort, og det er gjort samvittighedsfuldt, og derved er altsaa intet nu at forestage; Lønningerne ere i det hele taget vistnok rigtige.

Jeg kan dog ikke andet end, ligesom den ærede første Taler (Goos), udtale en Beklagelse over, at man ikke har taget Forslaget, som det forelaa efter moden Overvejelse fra den paagældende Kommissions Side — taget det helt igennem. Den højtærede Minister udtalte ogsaa i Dag med Rette de Ord til os, at naar et saadant Forslag kom frem efter moden Overvejelse fra alle Sider, vækkes derved Forventninger, som det er Synd paa senere Trin at skuffe, og som man ikke bør skuffe uden vægtige Grunde, og det vil blive Tilfældet, hvis vi tage Forslaget uforandret, som det foreligger med de Nedsættelser, der ere gjorte i Lovforslaget i det andet Ting. — Jeg forstaa heller ikke disse Nedsættelsers Berettigelse. De ere motive-rede ved, at vi nu ere komne ind i en Nedgangsperiode, og der henvises i saa Henseende til Bankkrak, Byggesvindel osv., og derfor mener man, at man skulde gribe ind paa den Maade. Hvor dyb og langvarig denne Periode nu er, ved jo ingen af os. Men siger man nu, at den er til Stede, og at den skal virke ind paa Lovforslagets Bestemmelser, saa maa den virke ind paa alle Lovforslagets Bestemmelser, og saa maatte man gaa dem alle igennem og sige, at de alle sammen maatte gøres om og sættes ned. Hvorledes det kan havne i denne Motivering, at man for to Lønningsklasser foretager Nedsættelse, forstaa jeg ikke. Der er to Lønningsklasser, man nedsætter, nemlig 12te og 13de. Den 12te Lønningsklasse er unge Mennesker, Elever, Medhjælpere osv., der overalt var foreslaaet sat til 600 Kr. i Begyndelsesløn. Jeg tror, at 600 Kr. i Begyndelsesløn er det, man bør byde et ungt Menneske, som jo i Regelen, efter at have taget sin Eksamen, er kommen saa vidt, maaske med lidt Gæld fra Fortiden, at han nu skal staa paa egne Ben. Nu siger man, at paa Grund af denne Nedgang i Konjunkturerne skulde de 600 Kr. forandres og deles i 4 Klasser, det vil sige, man to-deler det, i København og de større Købstæder skal det sættes ned til 570 Kr., og i de mindre Købstæder og paa Landet skal det sættes ned til 510 Kr. Det er ganske vilkaarligt. Hvor kan den af mig omtalte Motivering bevirke, at disse Mennesker skulle trykkes ned, naar alle de andre blive staaende med det, de have. Og det samme er Tilfældet med 13de Lønnings-